Slobo, houbo un tempoâ¦

DescriÃ§Ã£o

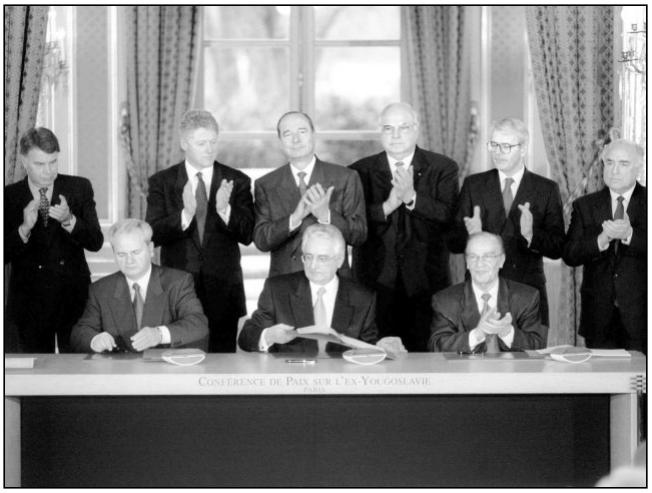

Houbo un tempo no que as declaraciÃ³ns dos paÃses comunitarios e dos EEUU, silenciaban a represiÃ³n en Kosova, e defendÃan a vixencia da Carta ParÃs na que se establecÃa que logo da unificaciÃ³n alemana, non haberÃa mÃ¡isalteraciÃ³ns de fronteiras no Occidente. (Foto: Houbo un tempo no que o Stablisment internacional aplaudiu cando Milosevic, Tujman e Izebegovic, todos eles interlocutores recoÃ±ecidos solventes no escenario mundial, que xuntos acumulaban a responsabilidade de cifras de mÃ¡is de 200.000 mortes violentas entre 1991 e 1995, se apertaban as mans nos acordos de Dayton en 1995).

Houbo un tempo en que Slobodan Milosevic gozaba de reputaciÃ³n na polÃtica internacional.

Houbo un tempo no que Milosevic, a quen hoxe sÃ³ acerta a denominar como Ã¢Â?Â?O carniceiro dos BalcÃ¡nsÃ¢Â?Â• cautivaba aos seus interlocutores mÃ¡is acreditados e mantiÃ±a habituais negociaciÃ³ns con lÃderes como Felipe GonzÃ¡lez, ou co enviado da ONU Richad Holbooke.

Houbo un tempo no que as declaraciÃ³ns dos paÃses comunitarios e dos EEUU, silenciaban a represiÃ³n en Kosova, e defendÃan a vixencia da Carta ParÃs na que se establecÃa que logo da unificaciÃ³n alemana, non haberÃa mÃ¡is alteraciÃ³ns de fronteiras no Occidente.

Houbo un tempo no que a CEE lle ofrecÃa a Belgrado, en maio de 1991, un tratado de asociaciÃ³n privilexiado para evitar a independencia dos seus membros. Un mes mÃ¡is tarde James Baker, secretario de Estado Norteamericano ameazaba a Eslovenia e a Croacia con non recoÃ±ecer a sÃºa independencia, por moi refrendendas democraticamente que estivesen,

ao tempo que anunciaba bloqueos econÃ³micos.

Un tempo, non moi lonxano, no que unha parte da esquerda europea facÃa proclamas laudatorias a quen levaba anos afogando as liberdades individuais e colectivas do pobo Kosovar en pacÃfica resistencia activa.

Mesmo, houbo un tempo no que o Stablisment internacional aplaudiu cando Milosevic, Tujman e Izebegovic, todos eles interlocutores recoÃ±ecidos solventes no escenario mundial, que xuntos acumulaban a responsabilidade de cifras de mÃ¡is de 200.000 mortes violentas entre 1991 e 1995, se apertaban as mans nos acordos de Dayton en 1995.

Agora a sÃºa entraÃ±a morte ten proxectado unha morea de sombras sobre a equidade da xustiza internacional. Sombras que apareceron xa dende o mesmo momento do seu traslado ao TPII (Tribunal Penal Internacional para a Iugoslavia), acontecido en xuÃ±o de 2001. Tivera un prezo mercenario, que recibiu o executivo de Belgrado en profusas e xenerosas axudas internacionais e na posta en circulaciÃ³n de diÃ±eiro negro occidental para comprar vontades de grupos organizados da delincuencia que colaboraron a tombar o seu rÃ©xime.

A desapariciÃ³n de Milosevic, o cuarto prisioneiro que morre baixo a sÃºa custodia dende 1998, deixa en estado crÃtico a credibilidade dunha xustiza internacional parcial.

Pero, na era post MilÃ³sevic o peor escenario de futuro se debuxa na propia Serbia, onde as embaixadas occidentais presentan cada dÃa ringleiras de cidadÃ¡ns na procura dun visado para fuxir da penuria dunha economÃa en estado crÃ-tico na que o desemprego se sitÃºa en taxas do 30%. Onde as esperanzas que chegaron aquel 5 de outubro de 2000, cando moitos serbios saÃron para propiciar a caÃda de Slobo, caeron progresivamente na frustraciÃ³n.

Panorama que pode escurecerse aÃnda mÃ¡is se non entrega ao xeneral Mladic antes do 5 de abril, a quen se lle atribÃºe a matanza de 7000 bosnÃaco-musulmÃ¡ns en Sebrenica no 1995. A UniÃ³n europea ameaza con afogar as relaciÃ³ns econÃ³micas e con suspender as negociaciÃ³ns para asinar un acordo de asociaciÃ³n con Serbia, que abra o horizonte dunha posible adhesiÃ³n a 15 anos vista.

O soÃ±o da grande Serbia que representou Milosevic, pervive aÃnda na maiorÃa dos cidadÃ¡ns desta repÃºblica. VivirÃ¡n unha nova frustraciÃ³n colectiva co novo estatus internacional que se estÃ¡ a negociar para Kosova, terra que sempre foi referente relixioso, histÃ³rico e cultural de Serbia.

O ultimo eslavÃ³n da fiel Montenegro, vaise perder en maio cando os cidadÃ¡n respondan Ã¡ pregunta do referendo convocado polo parlamento o 2 de marzo. Â¿Desexa vostede que a RepÃºblica de Montenegro sexa estado independente con plena lexitimidade conforme ao dereito internacional?

A resposta positiva significarÃ¡ unha nova alteraciÃ³n de fronteira que non previa nin querÃa Occidente. TamÃ©n no caso de Montenegro se equivocou a diplomacia internacional: O sentimento de independencia en Montenegro reforzouse tras da caÃda de Milosevic en Outubro de 2000.

Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

BalcÃ¡ns ARQUIVO

IDIOMA

Galego

Data de criaÃ§Ã£o
23 de MarÃ§o, 2006

Metacampos

Autoria :	10036
Datapublicacion :	2006-03-23 00:00:00